

Overtillshynet, og det turde vistnok være for stor en Mynndighed at lægge i disse Autoritetens Hænder, at de skulle fastsætte Erstatningens Størrelse; i ethvert Tilfælde ville Beboerne let anse sig for udsatte for den Fare ikke at faae tilstrækkelig Erstatning. Det synes derfor at være det Naturlige først at forsøge en mindelig Forhandling mellem Sundhedskommissionen og de vedkommende Stadelidte, saa at, hvis de bleve enige, indstilledes Forslaget til Godkjendelse af Overtillshynet. Men skulde de ikke blive enige, bør de Stadelidte upaatvilelig have Afgang til at faae Erstatningens Størrelse fastsat af ubillige Mænd, udnævnte af Retteen, saa at al Retsfølgen iøvrigt bortfalder. Derpaa gaar altsaa Vædringsforslaget under Nr. 16 ud. I dette har man tillige optaget en Bestemmelse, som i Grunden følger af sig selv, nemlig at Udgifterne til Tagationsforretningerne skulle bæres af det Offentlige. — I Lovforslagets § 24 gives Bestemmelserne om, hvilke Kasser der skulle afholde Udgifterne, som foraarages ved de i Loven omhandlede Foranstaltninger; hvis Udvalgets Forslag med Henhyn til § 22 gaar igjennem, bortfalder § 24, 1ste Stykke, saa at kun 2det Stykke bliver tilbage. Udvalget har nu stillet Forslag om en anden Affattelse af dette Stykke. Under 1ste Behandling blev det fremhævet, at Bestemmelsen i 2det Membrum ikke var ganske tydelig; denne Indvending favnede ikke Begrundelse; man har derfor givet Stykket en anden Affattelse, men det er en ren Redaktionsforandring. — Endelig har Udvalget under Nr. 18 stillet Forslag til et nyt Stykke til § 24 under Forsudsætning af, at Vædringsforslaget under Nr. 9 vedtages. Det er ikke saaledes at forstaa, at Forslaget under Nr. 18 staar i uadskillig Forbindelse med Forslaget under Nr. 9; naar Vædringsforslaget under Nr. 9 ikke vedtages, maa vel Vædringsforslaget under Nr. 18 ogsaa bortfalde, men det er ikke i og for sig nødvendigt at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 9 og tillige vedtage Vædringsforslaget under Nr. 18. Vædringsforslaget under Nr. 9 bestemmer, at Udgifterne ved den i Forslaget omhandlede Sygebehandling skal repareres paa den i § 24 angivne Maade. Hvis Vædringsforslaget under Nr. 18 ikke var stillet, og § 24 alene kom til at lyde saaledes, som Vædringsforslaget under Nr. 17 foreslaar, vilde Følgen deraf være, at de Udgifter, som Sygebehandlingen efter Vædringsforslaget under Nr. 9 fører med sig, vilde falde Statskassen halvt til Last og for den anden Halvdel komme til at hvile paa Amtsråds-kredsene med tilhørende Kjøbstæder, hvilket

der i og for sig ikke var Noget til Hinder for, idet Forslaget under Nr. 9 gaar ud fra, at Foranstaltningen er i det Heles Interesse. Dog turde det vistnok være det Rigtigste i det indbyrdes Forhold mellem Kommunerne kun for den offentlige Behandlings Vedkommende at indføre denne Repartition paa Amtsråds-kredsene med tilhørende Kjøbstæder. Naar der derimod i de enkelte Kommuner er givet særlige Regulativer, særlige Bestemmelser om Personers Behandling, der ere hjemmehørende i Kommunerne, er det vistnok det Rigtigste, at man, medens man paa Grund af den Interesse, det har for det Hele, lader Statskassen bære Halvdelen af Udgifterne, lader Kommunerne beholde den anden Halvdel. Det er i dette Punkt, at Vædringsforslaget under Nr. 18 stiller sig fra Vædringsforslaget under Nr. 17. — Jeg har saaledes gjennemgaaet de forskjellige Vædringsforslag, som jeg herved anbefaler til det høie Thing. Jeg skal endnu kun gjøre nogle korte Bemærkninger i Anledning af de Andragender, som ere indkomne fra forskjellige Der om Indrettelsen af Sygehuse med Anættelse af Sygepleierster. Udvalget har ikke haft Anledning til at komme videre ind paa dem, idet de ere noie forbundne med § 22; saasnart § 22 udstemmes, vil der ikke kunne være Tale om Oprettelsen af særlige Sygehuse paa disse Der. Men selv med Bibeholdelse af § 22 vilde der vistnok vanskelig være Plads for Bestemmelser, hvorved disse Andragender kunde blive tagne til Følge; § 22 bestemmer jo, at der for Kommunerne's Regning skal oprettes Epidemisygehuse. Disse Andragender gaa derimod ud paa, at da man ikke kan vente, at Amtsråds-kredsene ville oprette Sygehuse paa disse isolerede Der, det saa skal gjøres paa Statens Regning. Hvorvidt der nu vilde være Grund dertil, er et andet Spørgsmaal, som ikke vilde egne sig til at komme frem under denne Lov, maaste kunde det blive Gjenstand for en særlig Bevilling, muligvis paa Finansloven. Iøvrigt er der vistnok ikke nogen Tvivl om, at disse Andragender slet ikke have Epidemisygehuse for Die, thi paa disse smaa Der, hvoraf adskillige kun have et Par Hundrede Indbyggere, og som ligge isolerede udenfor de almindelige Kommunikationsveie, vil der ikke være nogen videre Frygt for Epidemier. Hvad der haves for Die, er ganske vist noget Andet, nemlig almindelige Sygehuse, og paa de Der, hvor man ikke har Læger, tillige Sygepleierster, der kunne træde i Lægens Sted.